

Motion till riksdagen

1989/90:Sk619

av Elver Jonsson och Lars Sundin (båda fp)

Temporär tullfrihet för utländska fordon

Trots den fria nordiska arbetsmarknaden och programmet om Norden som hemmamarknad finns det en hel rad bestämmelser som komplicerar för den enskilde som flyttar mellan nordiska länder eller är gränsgångare. För den fasta befolkningen i gränstrakterna finns också en rad tull- och gränsproblem som den anser vara svåra att klara på egen hand.

Ett sådant problem gäller rätten att använda tjänstebil som är registrerad i sysselsättningslandet för bruk i bosättningslandet. Denna fråga har diskuterats vid Nordiska rådets sessioner 1986, 1988 och 1989.

Bakgrunden till detta var bland annat en norsk präst som bodde i Norge men arbetade i Sverige. Han fick inte köra hem till bostaden med sin svenska tjänstebil utan måste lämna denna vid gränsen där han hämtades med norsk bil av hustrun.

Ett annat exempel där man påtagligt upplever dessa problem är Morokulien AB i Eda som har både svensk och norsk ägare. Där tvingas man ständigt pussla med transporter för att se till att rätt bil och rätt förare finns till hands beroende på i vilket land transporten skall ske.

Ett tredje exempel rör sig om en dansk SAS-anställd med arbete och tjänstebil i Sverige och bostad i Danmark. Han har pekat på problemen med att han kan använda sin tjänstebil (som ställts till förfogande av ett skandinaviskt företag) i alla länder i världen utom i Danmark.

Vid 1986 års Nordiska rådssession fanns i Nordiska ministerrådets uttalande i denna fråga en positiv anda och en politisk vilja att lösa problemen. Vid 1988 års session konstaterade ministerrådet emellertid bara att en expertgrupp utrett frågan och kommit fram till att det inte var möjligt att liberalisera reglerna på detta område. Detta hängde samman med de stora skillnaderna i fordonsbeskattningen i de olika länderna. Svaret 1989 var i stort sett en upprepning av vad som sades året innan.

Att vänta på en harmonisering av skattesystemen i Norden för att lösa detta problem tar för lång tid. Det finns enklare lösningar än det och det har även den tidigare omnämnda expertgruppen skisserat.

Man brukar tala om att samarbetet inom Nordiska rådet innebär framgång i många små steg. Byråkratiskt krångel och politisk oförmåga har dock lett till att det återstår mycket av hinder och svårigheter när det gäller praktiskt nordiskt samarbete. De som särskilt känner av detta är naturligtvis människor som är bosatta i gränstrakterna.

Att lösa frågan om rätten att föra en tjänstebil över gränsen till hemlandet vore att ta ett nytt litet steg mot ett enhetligare Norden. Frågan kan tyckas vara bagatellartad men för de människor som drabbas är det ett mycket stort och ibland oöverstigit problem.

Riksdagen bör därför uppmana regeringen att i Nordiska ministerrådet ta nya initiativ till att få en lösning på problemet.

Mot. 1989/90
Sk619

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen begär att regeringen inom Nordiska ministerrådet tar initiativ för att lösa problemen med att föra utlandsregistrerat fordon över gränsen till bosättningslandet.

Stockholm den 22 januari 1990

Elver Jonsson (fp)

Lars Sundin (fp)